

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Луковит , 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на деветнадесети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВЕНЦИСЛАВ С. ВЪЛЧЕВ**

при участието на секретаря **В. К. П.**
като разгледа докладваното от **ВЕНЦИСЛАВ С. ВЪЛЧЕВ** Административно наказателно дело № 20204320200274 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод подадена жалба от **И. Г. Б.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. П., ж.к. „С.“ **, вх. *, ет. *, ап. **, против Наказателно постановление № ****, издадено на 08.10.2020 г. от Началника на РУ МВР гр. Луковит, с което за нарушение по чл. 102, т. 1 ЗДвП, на основание чл. 177, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лева.

С жалбата се оспорва издаденото наказателно постановление /НП/ като незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Твърди се, че НП е издадено в нарушение на нормите на ЗАНН.

В съдебно заседание, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата по изложените в нея възражения.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща представител.

В представеното писмено становище от страна на процесуалния представител на жалбоподателя адв. Р.М. от АК- Ловеч, се излагат аргументи, поради което счита обжалвания административен акт за незаконосъобразен, неправилен и необоснован. Твърди се, че така представената фактическа обстановка не отговаря на обективната истина, а отделно от това са налице нарушения на процесуалните и материални норми, като по този начин е ограничено правото на защита на жалбоподателя да разбере какво нарушение му се вменява. На първо място се излагат доводи, че едва след започване на проверката от полицейските служители бащата е узнал за случилото се, че липсва съставомерно за отговорността негово поведение по допустителство на управлението, изводимо от показанията на свидетелите, при което жалбоподателят не е знаел, че синът му управлява МПС и не е могъл да предполага за наличието на това управление. На второ място, че в обжалваното НП се приема, че жалбоподателят в качеството му на родител е допуснал, а не на изрично изброените в чл. 102, ал. 1 от ЗДвП лица, като в НП са изброени всички

възможни субекти на нарушението. Тези формулировки са пречка жалбоподателят да установи какво нарушение му се вменява и да осъществи защитата си. И на трето място, се прави анализ на структурата на нормата по чл. 177, ал. 1, т. 3 НК, като се сочи, че тя съдържа и диспозиция на длъжимо поведение - да не се допуска управление от неспособен водач, и това е другата форма на нарушението, което се санкционира. В този случай обаче не е нарушен чл. 102 от ЗДвП, а е нарушена разпоредбата на чл. 177, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от **фактическа страна следното:**

На 14.09.2020 г. в гр. Луковит, около 14.45 часа, непълнолетният неспособен водач – петнадесет годишният В. И. Б. управлявал МПС – АТВ в централната част на града. По същото време, при обход на централната градска част със служебен автомобил, полицейските служители Г. В. Й. и П. Д. Г. от РУ МВР гр. Луковит засекли АТВ-то излизащо от улица „Христо Б.“ и спиращо на кръстовището с ул. „Възраждане“. При проверката установили, че водачът е момче, което им казало, че е на 15-годишна възраст. При извършената справка на МПС-то с рама № *****, се установи, че същото не е регистрирано по надлежния ред и е без поставена регистрационна табела. На място пристигнал и родителят на детето - жалбоподателят И. Г. Б.. При проведената беседа с него, полицейските служители му заявява, че ще му бъдат съставен АУАН, че тъй като синът му е непълнолетен и като баща носи отговорност за неговите деяния.

Във връзка с установеното нарушение, актосъставителят Г. В. Й. съставил АУАН, серия ГА, № 1**** г. срещу жалбоподателя, за това, че на 14.09.2020 г. в 14.45 часа в гр. Луковит, на кръстовището на ул. „Възраждане“ и ул. „Христо Б.“, като родител на непълнолетния В. И. Б., във връзка с чл. 26 ал. 3 от ЗААН, допуска същият да управлява четири коледно МПС парка УАМАНА, син на цвят с рама номер: *****, като нарушава: 1. Не притежава СУМПС. Като извършено нарушение е посочено: водач, собственик, упълномощен ползвател или длъжностно лице, което допуска или предоставя управлението на МПС на лице, което не е правоспособен водач по ЗДвП, а нарушението е квалифицирано по чл. 102, т. 1 от ЗДвП.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗААН на 16.09.2020г. жалбоподателят подал възражение срещу съставения акт, в което изложил, че не е съгласен с приетите в него констатации, тъй като липсват доказателства за вмененото му нарушение.

С оглед задълженията му визирани в чл. 52, ал. 4 ЗААН, преди да се произнесе по преписката, наказващият орган е извършил действия за проверка на съставения акт с оглед на неговата законосъобразност, обосновааност и преценка на възраженията и събраните доказателства, както и извършил разследване на спорните обстоятелства.

В тази връзка, в хода на административнонаказателното производство на 28.09.2020 г. били снети сведения И. Г. Б., в които заявил, че синът му В. И. Б. на 15 година е ученик ПМГ „Гео Милев“ гр. П.. През лятната ваканция е бил в гр. Луковит. На 14.09.2020 г. Синът му казал, че ще ходи да се подстригва и след това ще играе футбол на игрището до волейболната зала. Било следобед когато му се обади и му казал, че спрял за проверка от полицаи. Тогава Б. разбрал от полицейски служители, че синът му управлявал АТВ, но той не притежава такова МПС тип АТВ и не разполага с информация за него, нито му го е предоставил или разрешил да управлява това МПС.

На 17.09.2020 г. сведения относно обстоятелствата, при което е установено нарушението, са снети и от актосъставителя Г. В. Й.. От негова страна са дадени сведения относно обстоятелствата, при които е установено нарушението, както и че по време на

процедурата по съставяне на акта, при поискване на документи на превозното средство, жалбоподателят е заявил, че е закупил АТВ-то преди време и притежава само фактура, която не знае къде се намира в момента.

Въз основа на съставения АУАН, серия ГА, № 1**** г. от страна на административно наказващия орган /АНО/ - Началника на РУ МВР гр. Луковит е издадено оспорваното НП срещу жалбоподателя. В обстоятелствената част на НП е посочено, че на 14.09.2020 г. в 14.45 часа в гр. Луковит, на кръстовището на ул. „Възраждане“ и ул. „Христо Б.“, като неправопособен водач, държава България при обстоятелства: в гр. Луковит на кръстовището на ул. Възраждане и ул. Христо Б., като родител на непълнолетният В. И. Б. ЕГН 0547133065 от гр. Луковит, във връзка с чл. 26 ал. 3 от ЗААН, допуска същият да управлява четири коледно МПС марка „YAMANA“ (син) с рама номер: *****, като нарушава: 1. Не притежава СУМПС.

С обжалвания административен акт на жалбоподателя е вменено, че е извършил следното нарушение: Като водач, собственик, упълномощен ползвател или длъжностно лице, допуска или предоставя управлението на МПС на лице, което не е правоспособен водач, което е квалифицирано като нарушение по чл. 102, т. 1 от ЗДвП. С обжалваното НП на жалбоподателя, на основание чл. 177, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева.

Съдът кредитира показанията на свидетеля П. Д. Г., работещ в РУ МВР Луковит на длъжността „младши инспектор“ охранителна полиция. От показанията му се установява, че при обход на централната градска част, с колегата му засекли МПС - АТВ, излизащо от улица „Христо Б.“ и спиращо на кръстовището на ул. „Възраждане“. При проверката установили, че водачът е момче, които им казало, че е на 15-годишна възраст. Момчето извикало баща си, след което в РУ Луковит, колегата му Й. състави необходимите документи. МПС нямало регистрационни табели и момчето било без СУМПС. Същият категорично заяви, че е възприел момчето да управлява АТВ-то.

Съдът кредитира показанията на свидетеля Г. В. Й., работещ в РУ МВР Луковит на длъжността младши автоконтрольор. От показанията му се установява, че движейки се по ул. „Възраждане“ в центъра на гр. Луковит, забелязали движещо се АТВ, синьо на цвят, което след това изгубили от поглед. След това същото АТВ засекли на кръстовището на ул. „Възраждане“ и ул. „Христо Б.“. След извършената проверка установил, че водачът на МПС е непълнолетният В. И.Б., както и че МПС е без регистрационна табела. Проверяващите дали възможност на непълнолетния да проведе разговор по телефона с баща си. Докато извършвали справка по рамата на МПС, бащата дошъл на място, при което му заявили, че ще му бъде съставен АУАН в РУ Луковит. В с.з. същият заяви, че не си спомня с бащата /жалбоподателят/ са коментирали дали той е предоставил или разрешил на сина си да управлява МПС, пояснявайки: „но тъй като сме от малък град, знаем че лицето и преди това е управлявало“, но без да е спирано лично от него.

Съдът изслуша жалбоподателя И. Г. Б., който заяви, че по принцип не притежава такова МПС – АТВ, както и че синът му е взел от негов приятел АТВ-то да се повози. Заяви, че няма как да допусне сина му да управлява такова МПС, защото не е знаел, че той е го взел и управлявал, тъй като не притежава такова МПС.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните **правни изводи**:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗААН, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, като съображенията затова са следните:

В конкретния случай съдът счита, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган – И. Р. на длъжност Началник на РУ МВР гр.Луковит, който към дата 14.09.2020 г. е бил назначен на тази длъжност, видно от приложеното удостоверение издадено от Директора на ОД МВР – Ловеч /л. 17/, както е бил и оправомощен да издава НП, видно от приложената Заповед Рег. № **** г. на Министъра на вътрешните работи /т. 2.8 от същата заповед/.

АУАН е съставен от компетентно /териториално и материално/ лице – Г. В. Й., на длъжност младши **автоконтрольор II степен**, който безспорно е длъжностно лице на службите за контрол, предвидени в ЗДвП и който по силата на чл. 189, ал. 1 ЗДвП е компетентен да съставя АУАН за нарушения по ЗДвП.

На следващо място, за да бъде законосъобразно издаденото наказателно постановление следва да има съответствие между отразеното в него и в АУАН, въз основа на който се издава. В настоящият случай съдът счита, че е налице съответствие както досежно текстовото описание на нарушенията, така и на тяхната цифрова квалификация.

При съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Не са налице формални предпоставки за отмяна на Наказателното постановление, тъй като при реализирането на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, по категоричен начин се установява изпълнителното деяние, дата и място на извършване на нарушението.

В чл. 102 от ЗДвП, законодателят е забранил на собственици на МПС да предоставят притежаваните от тях МПС на определен кръг водачи. Самия глагол „предоставят“ изисква активно действие от страна на собствениците, както и знание у тях, че лицето, на което предоставят собственото си МПС е от категорията на изброените – неспособно /в конкретния случай/. По делото не бе установено по категоричен начин активно действие по предоставяне на процесното МПС - АТВ от страна на жалбоподателя, но категорично е установено знание у него, че лицето което е допуснал да управлява собственото му МПС е неспособно, доколкото се касае за неговия непълнолетен син.

Съгласно разпоредбата на чл. 177, ал. 1 от ЗДвП „Наказва се с глоба от 100 до 300 лв.: т. 3. собственик, длъжностно лице или водач, който допуска или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице, което: б „а“ не е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство...“.

Както в АУАН, така и в НП от фактическа страна е описано, че жалбоподателят е допуснал или предоставил, в качеството си на собственик, МПС на водача – неговият 15-годишен син В. И.Б., като вписването в НП на част от нормата на чл. 177, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП, че „... допуска или предоставя...“ санира допуснатото нарушение на процесуалните права на жалбоподателя, а именно правото му на защита, защото той се защитава срещу конкретни факти и обстоятелства описани в НП, по-точно в случая, срещу това, че е „допуснал“. Това е правомощие на административно наказващия орган по силата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, тъй като при съставяне на АУАН по категоричен начин са установени извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

От приложените писмени доказателства от особено съществено значение са

приложените копия от докладна записка рег. № 297р-18410, изготвена на 29.09.2020 г. от полицейския служител – полицейски инспектор Х. П. и сведения дадено на 17.09.2020 г. относно обстоятелствата, при което е установено нарушението от актосъставителя Г. В. Й.. Действително изявленията в същите нямат качеството на свидетелски показания. Ценени обаче в качеството си на писмени доказателства приобщени към делото по надлежния ред, същите следва да бъдат отчетени като индикация за недостоверността на твърдения на жалбоподателя, че не е знаел, че синът е взел и управлявал АТВ, тъй като не притежава такова МПС. От съдържанието на докладната записка е видно, че актосъставителят е разяснил на бащата /жалбоподателя/, че след като синът му е непълнолетен, бащата носи отговорност за неговите деяния. При поискване на документи на превозното средство, бащата е заявил, че го е закупил /АТВ-то/ преди време и притежава само фактура която не знае къде се намира в момента.

Изложените данни касаят поведението на жалбоподателя на датата на констатиране на процесното нарушение, като изрично е посочено, че жалбоподателят при съставяне на акта е заявил на актосъставителя, че е закупил АТВ-то преди време и притежава само фактура, която не знае къде се намира в момента. Поради това тези доказателства спомогват на направените от съда изводи, че същият е притежава процесното МПС.

Възражението на жалбоподателя, че МПС - АТВ управлявано от сина му, не е негова собственост и поради това той не е знаел, че го управлява, е в противоречие с писмените доказателства събрани в хода на административнонаказателното производство.

Безспорно, в отговор на възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, се установява формата на вината - непредпазливост по смисъла на чл. 11, ал. 3 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН. Доколкото жалбоподателят е притежавал АТВ, то той въпреки знанието от предходни случаи, че синът му управлява АТВ-то /такива сведения даде актосъставителят при разпита пред съда/, не е сторил необходимото така, щото да отнеме възможността на непълнолетния си син да осъществява неправомерно управление на МПС и като не е сторил това, той е осъществил деянието чрез бездействие. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗАНН, административните нарушения, извършени по непредпазливост, са наказуеми във всички случаи, освен в изрично предвидените изключения, а доколкото в случая, не е регламентирано изключение от общия принцип, то следва да се приеме, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното нарушение.

Също така, съдът счита, че деянието не следва да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка съдът намира, че с оглед естеството на казуса, следва да бъде отчетен фактът, че управлението на МПС е правно регламентирана дейност, която се подчинява на строго предвидени правила и норми и следва да се осъществява само от лица, придобили свидетелство за управление на МПС по съответния ред. Лицето, което е управлявало АТВ-то на жалбоподателя не е такова лице, а е било дори непълнолетно лице, което поради възрастта си и законовите изисквания, изначално не може да придобие право да управлява МПС. Ето защо съдът намира, че деянието описано в обжалваното наказателно постановление, с оглед степента на неговата обществена опасност и риска, който носи за околните, не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Поради изложеното, съдът счита, че наказващият орган е действал законосъобразно, квалифицирайки деянието, като административно нарушение по чл. 102, т. 1 от ЗДвП. Административно-наказателната разпоредба на чл. 177 ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП предвижда наказание “глоба” от 100 до 300 лева за собственик, длъжностно лице или водач, който допуска или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице, което не е

правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство... .

Административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал съобразно посочената разпоредба, налагайки на нарушителката наказание в размер на минимума, предвиден в посочената разпоредба, съобразявайки и разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Поради изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде да бъде потвърдено изцяло, а жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № ****, издадено на 08.10.2020 г. от Началника на РУ МВР гр. Луковит, с което на И. Г. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. П., ж.к. „С.“ **, вх. *, ет. *, ап. **, за нарушение по чл. 102, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 177, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева, **като правилно и законосъобразно.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на АПК, пред Административен съд гр. Ловеч, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____